

بهینه‌سازی ساختار الگوریتم درخت مدل خطی محلی با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی حدی

خلیل شریفی^(۱) - محمدرضا احمدزاده^(۲)

(۱) دانشکده برق - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد

(۲) دانشکده برق و کامپیوتر - دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه: درخت مدل خطی محلی یا LOLIMOT که در آن از نوعی مدل فازی عصبی خطی محلی استفاده شده است، الگوریتمی بر اساس استراتژی تقسیم و حل می‌باشد که در آن حل مسئله پیچیده از طریق تقسیم مسئله به تعدادی زیر مسئله کوچک‌تر (و از این رو ساده‌تر) صورت می‌پذیرد. بنابراین مشخصات این مدل فازی-عصبی (زیرمسئله‌های کوچک‌تر شده) به مقدار زیادی به ساختار الگوریتم به کار برده شده جهت تقسیم‌بندی وابسته می‌باشد. الگوریتم LOLIMOT برای رسیدن به خروجی با خطای کمتر فضای مسئله را به تعدادی مدل خطی محلی یا LLM تقسیم می‌نماید و پس از پیدا کردن بدترین LLM (با خطای بیشتر) با تقسیم آن به دو LLM الگوریتم را ادامه می‌دهد. در این الگوریتم در هر تکرار از آن بدترین LLM با نرخ تقسیم $\frac{1}{2}$ در جهت‌های متعامد بر فضای ورودی تقسیم می‌شود. در این مقاله به کمک الگوریتم بهینه‌سازی حدی به بهینه‌سازی نرخ تقسیم می‌پردازیم، نتایج پیاده‌سازی حاکی از آن است که کارایی نسخه جدید الگوریتم LOLIMOT از نظر شاخص میانگین مربعات خطا بهتر از الگوریتم اولیه است.

کلمات کلیدی: مدل عصبی - فازی، شناسایی سیستم غیرخطی، درخت مدل خطی، الگوریتم بهینه‌سازی حدی (EO).

۱- مقدمه

بهینه‌سازی غیرخطی باعث افزایش سرعت الگوریتم LOLIMOT شده است اما ممکن است الگوریتم، مدل‌های محلی زیر بهینه و یا غیرضروری را تولید کرده و در نتیجه از قدرت الگوریتم در پیدا کردن ساختار بهینه کل کاسته شود. بنابراین یکی از نکات حیاتی برای بهبود عملکرد الگوریتم LOLIMOT بهینه‌سازی استراتژی تقسیم بوسیله روشهای جستجوی قدرتمند می‌باشد.

الگوریتم بهینه‌سازی حدی (EO)^۱ یک الگوریتم تکاملی است که برای حل مسائل بهینه‌سازی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این الگوریتم برای تولید جوابهای بهتر، در هر مرحله یکی از اجزای آخرین جواب ایجاد شده را انتخاب و مقدار آن را با مقداری جدید جایگزین می‌کند. انتخاب یک جزء از بین اجزای جواب با توجه به شایستگی محلی آنها انجام می‌گیرد [۳-۴]. این مقاله شامل شش بخش می‌باشد. در بخش دوم این مقاله توصیف مدل فازی عصبی خطی محلی ارائه می‌شود. در بخش سوم الگوریتم یادگیری درخت مدل خطی محلی LOLIMOT تشریح خواهد شد و در بخش چهارم به معرفی روش پیشنهادی در توسعه درخت مدل خطی محلی با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی حدی می‌پردازیم. نتایج شبیه‌سازی و همچنین نتیجه‌گیری این مقاله به ترتیب در بخشهای پنجم و ششم ارائه شده است.

سیستم‌های فازی دارای ساختار ویژه‌ای برای تحلیل و مدل سازی استدلال تقریبی هستند که تقریباً مانند آنچه انسانها در هنگام تصمیم‌گیری انجام می‌دهند می‌باشند. ساختار، تعداد و مجموعه‌ها و متغیرهای زبانی مناسب برای هر سیستم فازی (که کار خاصی را انجام می‌دهد) معمولاً توسط افراد خیره انتخاب می‌شود. عملی که در سیستم‌های فازی گوناگون صورت می‌گیرد، استخراج قوانین فازی توسط داده‌ها می‌باشد. ترکیب قدرت یادگیری شبکه‌های عصبی با دانش قرار گرفته در قوانین سیستم فازی به تولید سیستم‌های عصبی - فازی منجر شده است که به راحتی قوانین فازی را از روی داده‌ها استخراج می‌کند. الگوریتم یادگیری درخت مدل خطی محلی (LOLIMOT)^۱ یک روش یادگیری کاملاً خودکار با تعداد بسیار کم پارامترهای قابل تنظیم است که برای ایجاد و آموزش مدل‌های عصبی- فازی خطی محلی به کار می‌رود [۵-۲-۱]. یک مسئله مدل‌سازی پیچیده به تعدادی زیرمسئله کوچکتر و در نتیجه ساده‌تر تقسیم می‌شود از این رو دقت مدل‌های LLNF^۲ ضرورتاً به استراتژی تقسیم (نرخ تقسیم) وابسته است. اگرچه استفاده نکردن از روشهای

۲- مدل فازی عصبی خطی محلی

الف) سیستم فازی - عصبی

محاسبات فازی عصبی یکی از روشهای ترکیبی مدل سازی سیستمها می باشد. یک سیستم فازی معمولاً با به خدمت گرفتن یک فرد خبره و فرموله کردن دانش خبره به مجموعه های زبانی و قوانین فازی طراحی می شود. یک انتخاب این است که قوانین فازی را از داده ها استخراج کنیم. ترکیب قابلیت های یادگیری شبکه های عصبی با قابلیت ارائه دانش توسط منطق فازی منجر به ایجاد سیستم های فازی عصبی شده است که قوانین فازی را از روی داده های آموزشی استخراج می کنند. معمولاً سیستم های فازی - عصبی به صورت معماری هایی شبیه شبکه های عصبی نمایش داده می شوند و با استفاده از روش های یادگیری آموزش می بینند.

ب) توصیف ریاضی مدل فازی عصبی خطی محلی

رویکرد اصلی در مدل های فازی عصبی خطی محلی تقسیم فضای ورودی به زیرمجموعه های کوچکتر با توابع اعتبار مربوط به هر مجموعه است که با ایجاد مدل های خطی کوچکتر (به جای کار با مدل غیرخطی اصلی) خروجی های مدل را بتوان محاسبه کرد. شکل (۱) ساختار یک مدل عصبی - فازی خطی محلی با M نرون و P ورودی را نشان می دهد. خروجی هر مدل خطی محلی به صورت زیر محاسبه خواهد شد.

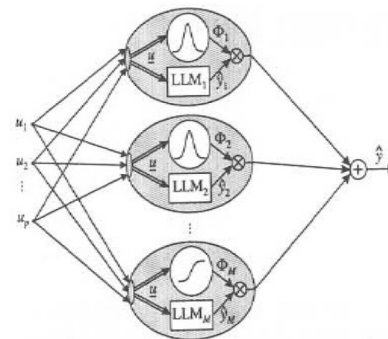
$$\hat{y}_i = w_{i0} + w_{i1}u_1 + w_{i2}u_2 + \dots + w_{ip}u_p \quad (۱)$$

و فرمول خروجی نهایی نیز برابر خواهد بود با:

$$y = \sum_{i=1}^M y_i \phi_i(\underline{u}) \quad (۲)$$

که در آن پارامتر آمین نرون و آمین ورودی بوده و M تعداد نرون ها می باشد و $\underline{u} = [u_1 u_2 \dots u_p]^T$ ورودی مدل است. توابع اعتبار $\phi_i(\underline{u})$ نیز به این صورت محاسبه می شوند:

$$\phi_i(\underline{u}) = \frac{\mu_i(\underline{u})}{\sum_{j=1}^M \mu_j(\underline{u})} \quad (۳)$$

شکل (۱): ساختار یک مدل عصبی - فازی خطی محلی با M نرون برای P ورودی

$$\mu_i(\underline{u}) = \exp\left(\frac{-0.5(u_1 - c_{i1})^2}{\sigma_{i1}^2}\right) \times \dots \times \exp\left(\frac{-0.5(u_p - c_{ip})^2}{\sigma_{ip}^2}\right) \quad (۴)$$

بهینه سازی محلی پارامترهای هر مدل خطی به راحتی به روش حداقل مربعات حاصل می شود که این کار از طریق ایجاد یک ماتریس وزن و یک ماتریس رگرسیون از ورودی ها و سپس به کارگیری روش کمترین مربعات انجام می شود. بنابراین ماتریس رگرسیون X از N نمونه داده و ماتریس وزن Q_i براساس فرمول های (۵) و (۶) به دست می آید:

$$\underline{X} = \begin{bmatrix} 1 & u_1(1) & u_2(1) & \dots & u_p(1) \\ 1 & u_1(2) & u_2(2) & \dots & u_p(2) \\ \vdots & \vdots & \vdots & & \vdots \\ 1 & u_1(N) & u_2(N) & \dots & u_p(N) \end{bmatrix} \quad (۵)$$

$$Q_i = \begin{bmatrix} \phi_i(\underline{u}(1)) & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \phi_i(\underline{u}(2)) & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \phi_i(\underline{u}(N)) \end{bmatrix} \quad (۶)$$

تخمین محلی پارامترهای هر مدل و خروجی هر مدل طبق فرمول (۷) محاسبه می شود.

$$\underline{W}_i = [w_{i0} w_{i1} \dots w_{ip}]^T$$

$$\hat{y}_i = \underline{X} \underline{W}_i ; \hat{\underline{W}}_i = (\underline{X}^T Q_i \underline{X})^{-1} \underline{X}^T Q_i \underline{Y} \quad (۷)$$

و خطای هر مدل خطی محلی به صورت فرمول (۸) محاسبه می شود:

$$I_i = \sum_{j=1}^N \Phi_i(\underline{u}(j)) e^2(j) \quad (۸)$$

که $e(j) = y(j) - \hat{y}(j)$ می باشد.

روشهای مختلفی برای بهینه سازی این مدل ارائه شده است که از این میان روش های مبتنی بر درخت به دلیل سادگی و شفافیت بسیار مناسب تر هستند [۵].

۳- الگوریتم یادگیری درخت مدل خطی محلی (LOLIMOT)

روش یادگیری درخت مدل خطی محلی (LOLIMOT) یک روش یادگیری افزایشی است که مبتنی بر تقسیم فضای ورودی است [۵]. الگوریتم LOLIMOT شامل ۵ مرحله است که به طور خلاصه در زیر آورده شده است:

۱- از یک مدل اولیه آغاز می شود: تعداد نرون ها $M=1$ و $\phi_i(\underline{u})=1$ فرض می شود.

۲- بدترین مدل خطی محلی انتخاب می شود: بدترین LLM^۴ که بیشترین MSE^۵ را داراست انتخاب می شود.

۳- بررسی کردن همه تقسیمات: بدترین مدل برای تقسیمات بیشتر در نظر گرفته می شود این تقسیمات به صورت عمود بر محور و در تمامی

۴- روش پیشنهادی در توسعه درخت مدل خطی محلی با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی حدی (EO)

الف) الگوریتم بهینه‌سازی حدی

الگوریتم EO یک الگوریتم تکاملی جدید است که بر اساس ویژگی خودسازمان ده بحرانی عمل می‌کند. در تحقیقات متعددی این الگوریتم برای حل مسائل بهینه‌سازی استفاده شده و جواب‌های مطلوبی ارائه داده است. برخلاف بسیاری از الگوریتم‌های تکاملی که در هر لحظه از چندین جواب تشکیل شده‌اند این الگوریتم تنها از یک جواب تشکیل شده است که در هر مرحله آن را بهبود می‌دهد. بهبود جواب در این الگوریتم با انتخاب یکی از اجزای جواب (جزء تعویضی) و جایگزین کردن مقدار آن با مقداری جدید انجام می‌شود. این انتخاب به گونه‌ای است که اجزا با شایستگی کمتر انتخاب می‌شوند. از دیگر مزایای الگوریتم EO علاوه بر داشتن تنها یک پارامتر برای تنظیم می‌توان به ساختار بسیار ساده آن اشاره کرد [۳-۴-۶-۷]. الگوریتم EO به صورت شبه کد به صورت زیر می‌باشد:

۱- یک راه‌حل (پاسخ) را انتخاب می‌کنیم

$$x_{best} = x, c(x_{best}) = c(x), x = (x_1, x_2)$$

۲- برای این پاسخ:

(آ) برازندگی λ_i را برای هر متغیر x_i محاسبه می‌کنیم.

(ب) همه برازندگی‌ها را مرتب کرده و متغیر x_j را که دارای کمترین برازندگی است انتخاب می‌کنیم یعنی برای همه $i: \lambda_j \leq \lambda_i$

(پ) یک راه‌حل (پاسخ) x' را در همسایگی x انتخاب می‌کنیم به طوری که بایستی وضعیت متغیر x_j تغییر نماید.

(ت) x را برابر x' در نظر می‌گیریم ($x = x'$)

(ث) اگر $c(x) < c(x_{best})$ است سپس $x_{best} = x, c(x_{best}) = c(x)$

۳- مرحله ۲ را به تعداد مطلوب تکرار می‌کنیم.

۴- d و $c(x_{best})$ را برمی‌گردانیم.

ب) ترکیب EO و LOLIMOT

ما از الگوریتم EO برای بهینه‌سازی نرخ تقسیم استفاده می‌کنیم. بدین منظور بدترین مدلی که در مرحله دوم تعیین می‌شود را یک پاسخ در نظر می‌گیریم به طوری که x_1 و x_2 دو مدلی هستند که از تقسیم این بدترین مدل ایجاد خواهند شد. در این الگوریتم برازندگی λ_i برابر عکس تابع هزینه نرون تعریف می‌شود و $c(x)$ مجموع دو تابع هزینه متناظر با هریک از نرون‌های ایجاد شده خواهد بود یعنی $c(x) = I_1 + I_2$ با مشخص شدن x_j پاسخ x به گونه‌ای تغییر خواهد یافت که تابع هزینه مربوط به بدترین مدل کمتر شده و در نتیجه پاسخ بهبود یابد. بر این اساس الگوریتم EO جایگزین مرحله سوم الگوریتم LOLIMOT شده و بایستی برای تمامی ابعاد تکرار شود تا نهایتاً نرخ تقسیم بهینه بدست آید.

ابعاد صورت می‌پذیرد برای تقسیم در هر بعد مراحل زیر انجام می‌شود: الف) توابع عضویت چند بعدی برای دو مدل جدید بدست می‌آید.

ب) توابع اعتبار دو مدل جدید محاسبه می‌شود.

ج) پارامترهای دو مدل جدید به صورت محلی تخمین زده می‌شود.

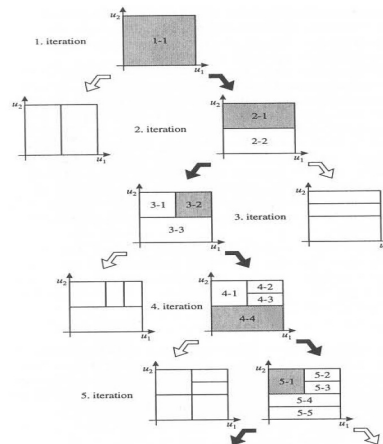
د) شاخص خطای کلی مدل فعلی محاسبه می‌شود.

۴- بهترین حالتی که کمترین شاخص خطای کلی مدل را ایجاد کرد، انتخاب می‌شود. ($M=M+1$)

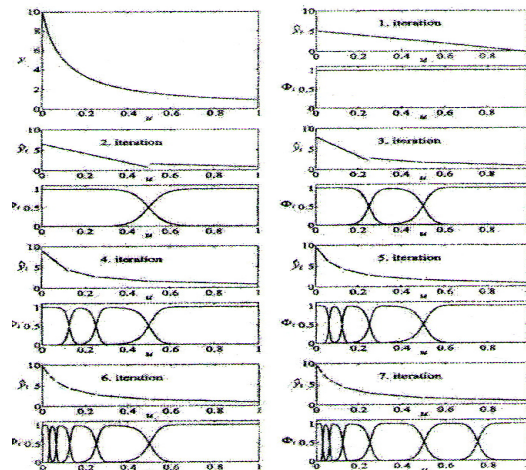
۵- در صورتی که شرط خاتمه برقرار باشد، الگوریتم متوقف می‌شود و در غیر این صورت از مرحله ۲ تکرار می‌شود.

برای درک بهتر الگوریتم فوق شکل (۲) را ملاحظه کنید.

شکل (۳) ضمن ارائه یک مثال به تشریح الگوریتم LOLIMOT برای تخمین تابع یک بعدی y پرداخته است. تابع y به وسیله درخت مدل عصبی - فازی خطی محلی تخمین زده شده است. هفت مرحله تکرار نخست در این شکل نشان داده شده است.

شکل (۲): عملکرد الگوریتم جستجوی LOLIMOT در پنج مرحله تکرار نخست برای یک ورودی دو بعدی

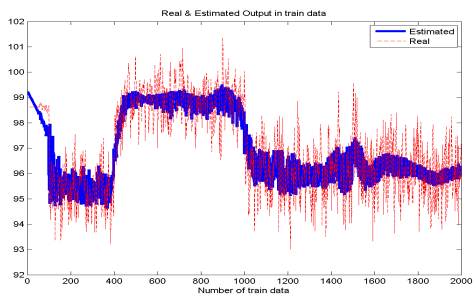
شکل (۳): تخمین تابع y به وسیله درخت مدل خطی محلی در هفت مرحله تکرار نخست آ

۵- نتایج شبیه سازی

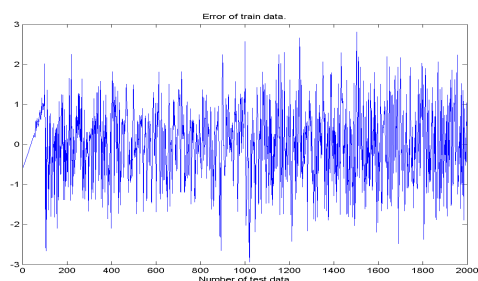
در این قسمت عملکرد روش پیشنهاد شده برای شناسایی سیستم‌های Exchanger و Thermic-res-wall ارزیابی می‌گردد.

الف) شناسایی سیستم Exchanger

سیگنال‌های ورودی- خروجی برای شناسایی سیستم در مرجع [۸] موجود می‌باشد. شکل (۴) ۲۰۰۰ نمونه از سیگنال‌های ورودی- خروجی برای شناسایی سیستم Exchanger را نشان می‌دهد. در ابتدا LOLIMOT اولیه برای شناسایی سیستم استفاده شده است. شکل (۵) خروجی حقیقی و خروجی تخمین زده شده سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های آموزش نشان می‌دهد.

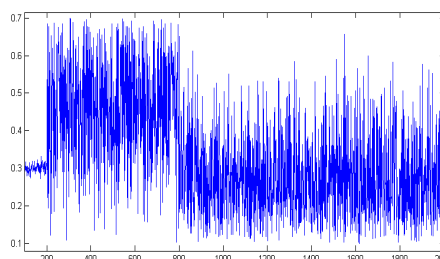

(الف)

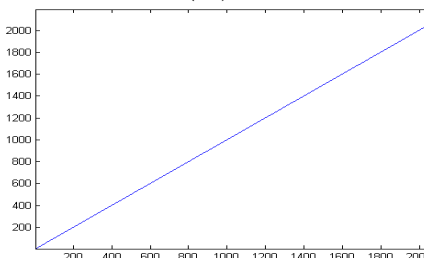

(ب)

شکل (۵): الگوریتم LOLIMOT. الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های آموزش ب) خطای بر روی داده‌های آموزش

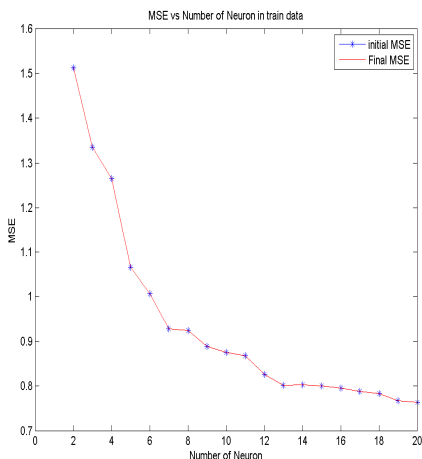
(الف)

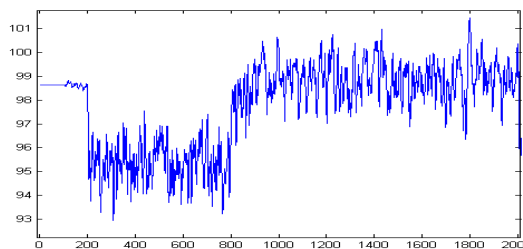
(ب)

شکل (۶) MSE داده‌های آموزش را در هر تکرار از الگوریتم LOLIMOT نشان می‌دهد. در این حالت MSE داده‌های آموزش به ازای ۲۰ نرون برابر ۷۶۳۳ می‌باشد. واضح است که با افزایش تعداد نرون MSE کاهش می‌یابد.

شکل (۷) نیز خروجی تخمین زده شده و خروجی حقیقی سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های تست نشان می‌دهد.

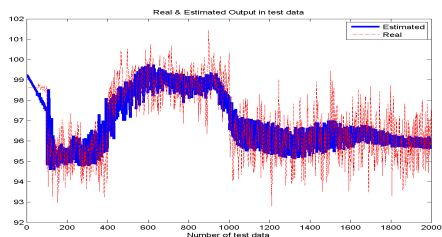

شکل (۶): نمودار MSE بر حسب تعداد نرون‌ها در داده‌های آموزش با استفاده از الگوریتم LOLIMOT

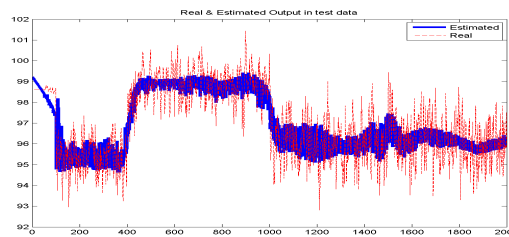

(ج)

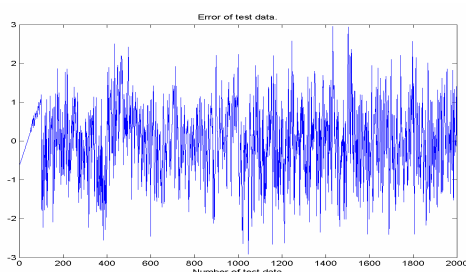
شکل (۴): سیگنال‌های ورودی و خروجی برای شناسایی سیستم exchanger
الف) سیگنال ورودی اول ب) سیگنال ورودی دوم ج) سیگنال خروجی

(الف)

(ب)

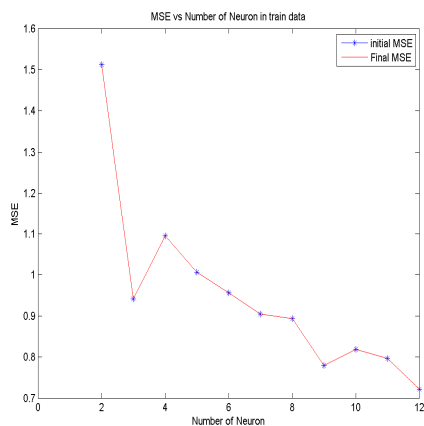

(ب)

شکل (۹): الگوریتم LOLIMOT توسعه یافته با EO : الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های تست (ب) خطای بر روی داده‌های تست

شکل (۱۰) MSE داده‌های آموزش را در هر تکرار از الگوریتم LOLIMOT نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که در این حالت سیستم با تعداد نرون خیلی کمتر (۹ نرون) و همان خطای آموزش یعنی ۷۶۳۳ شناسایی می‌شود که این بیانگر قدرت الگوریتم ارتقا یافته می‌باشد.

شکل (۱۲) خروجی حقیقی و خروجی تخمین زده شده سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های آموزش نشان می‌دهد. در جدول (۱) خلاصه نتایج شبیه‌سازی‌های صورت گرفته داده شده است.

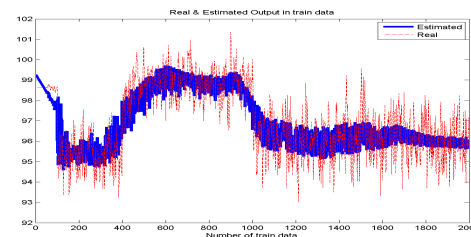
شکل (۱۰): نمودار MSE بر حسب تعداد نرون‌ها در داده‌های آموزش با استفاده از الگوریتم LOLIMOT توسعه یافته با EO

شکل (۷): الگوریتم LOLIMOT : الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های تست (ب) خطای بر روی داده‌های تست

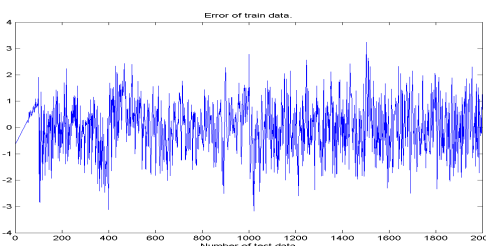
اکنون LOLIMOT توسعه یافته بوسیله الگوریتم EO برای شناسایی سیستم Exchanger در نظر گرفته می‌شود.

شکل (۸) خروجی تخمین زده شده و خروجی حقیقی سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های آموزش نشان می‌دهد.

شکل (۹) نیز خروجی تخمین زده شده و خروجی حقیقی سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های تست نشان می‌دهد.

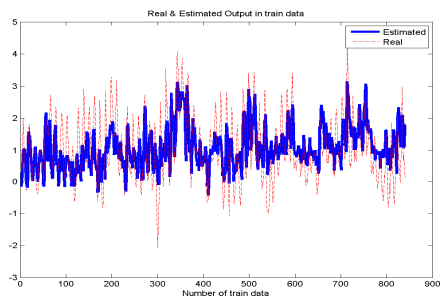

(الف)

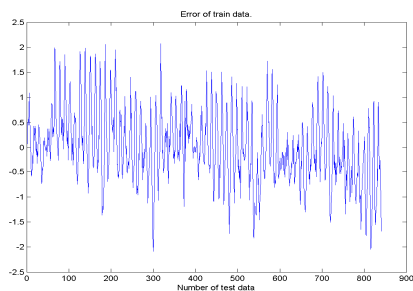

(ب)

شکل (۸): الگوریتم LOLIMOT توسعه یافته با EO : الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های آموزش (ب) خطای بر روی داده‌های آموزش

(الف)

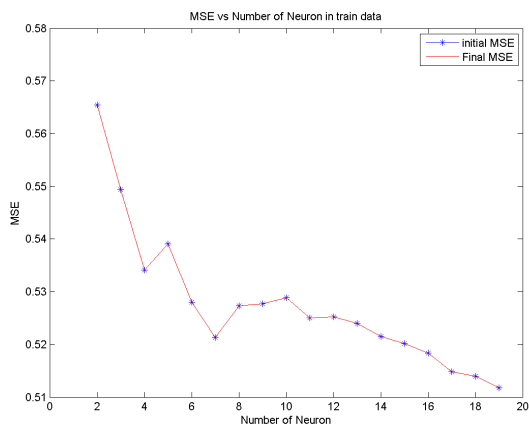

(ب)

شکل (۱۲): الگوریتم LOLIMOT. الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های آموزش (ب) خطای بر روی داده‌های آموزش

شکل (۱۳) MSE داده‌های آموزش را در هر تکرار از الگوریتم LOLIMOT نشان می‌دهد. در این حالت MSE داده‌های آموزش به ازای ۱۹ نرون برابر ۵۱۱۸ می‌باشد. واضح است که با افزایش تعداد نرون MSE کاهش می‌یابد.

شکل (۱۴) نیز خروجی تخمین زده شده و خروجی حقیقی سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های تست نشان می‌دهد.

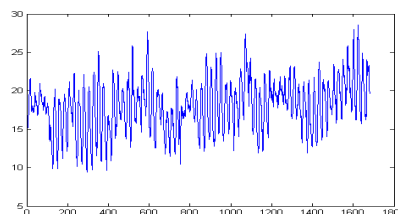
شکل (۱۳): نمودار MSE بر حسب تعداد نرون‌ها در داده‌های آموزش با استفاده از الگوریتم LOLIMOT

جدول (۱): نتایج به دست آمده در شناسایی سیستم Exchanger

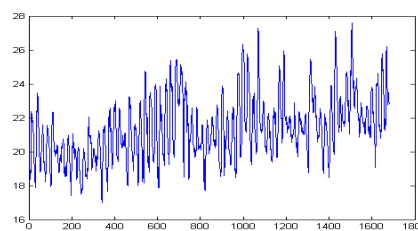
روش استفاده شده جهت شناسایی سیستم	LOLIMOT	LOLIMOT توسعه یافته با EO
تعداد نرون	۲۰	۹
MSE	۰/۷۶۳۳	۰/۷۶۳۳

(ب) شناسایی سیستم Thermic-res-wall

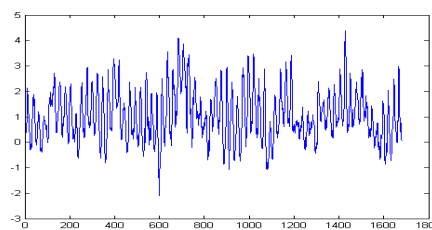
سیگنال‌های ورودی- خروجی برای شناسایی سیستم در مرجع [۸] موجود می‌باشد. شکل (۱۱) سیگنال‌های ورودی- خروجی را برای شناسایی سیستم Thermic-res-wall را نشان می‌دهد. در ابتدا LOLIMOT اولیه برای شناسایی سیستم استفاده شده است.

(الف)

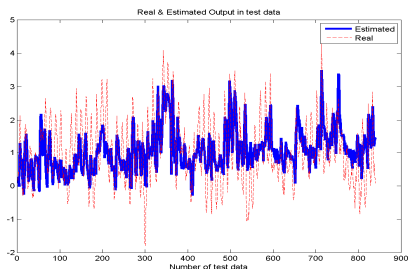

(ب)

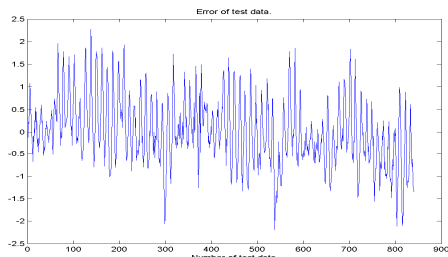

(ج)

شکل (۱۱): سیگنال‌های ورودی و خروجی برای شناسایی سیستم Thermic-res-wall
الف) سیگنال ورودی اول (ب) سیگنال ورودی دوم (ج) سیگنال خروجی

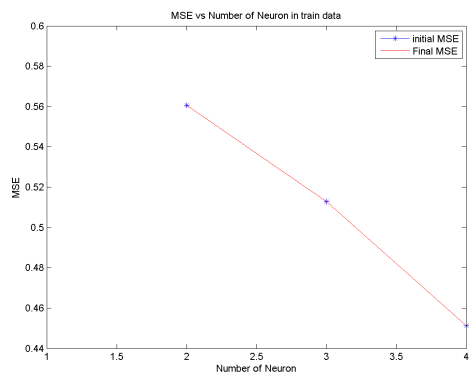
(الف)

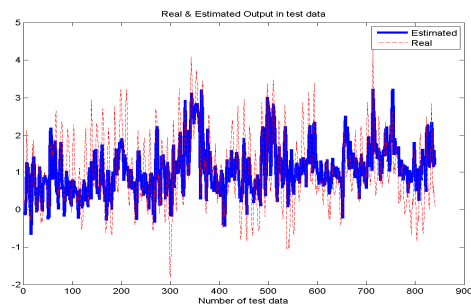
(ب)

شکل (۱۶): الگوریتم LOLIMOT توسعه یافته با EO: الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های تست
ب) خطای بر روی داده‌های تست

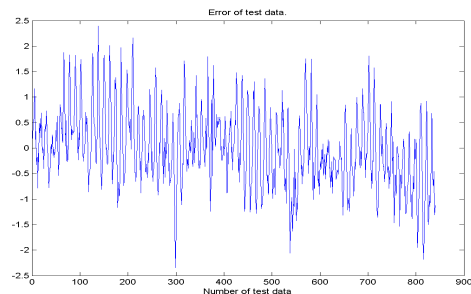
شکل (۱۶) نیز خروجی تخمین زده شده و خروجی حقیقی سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های تست نشان می‌دهد. شکل (۱۷) MSE داده‌های آموزش را در هر تکرار از الگوریتم LOLIMOT نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که در این حالت سیستم با تعداد نرون بسیار کمتر (۴ نرون) و خطای آموزش کمتر یعنی ۴۵۱۲ شناسایی می‌شود که این بیانگر قدرت الگوریتم ارتقا یافته می‌باشد.

شکل (۱۷): نمودار MSE بر حسب تعداد نرون‌ها در داده‌های آموزش با استفاده از الگوریتم LOLIMOT توسعه یافته با EO

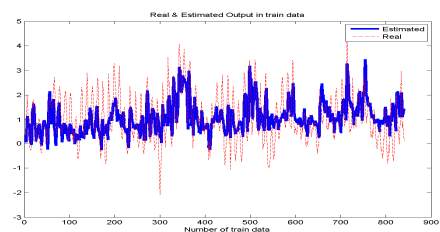
(الف)

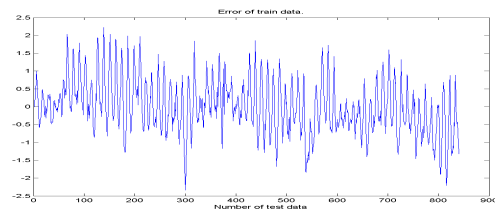
(ب)

شکل (۱۴): الگوریتم LOLIMOT: الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های تست ب) خطای بر روی داده‌های تست

اکنون LOLIMOT توسعه یافته بوسیله الگوریتم EO برای شناسایی سیستم Thermic-res-wall در نظر گرفته می‌شود. شکل (۱۵) خروجی تخمین زده شده و خروجی حقیقی سیستم و خطای بین آنها را در داده‌های آموزش نشان می‌دهد.

(الف)

(ب)

شکل (۱۵): الگوریتم LOLIMOT توسعه یافته با EO: الف) خروجی واقعی و خروجی تخمین زده شده سیستم در داده‌های آموزش ب) خطای بر روی داده‌های آموزش

مسائل بهینه‌سازی استفاده شده و جواب‌های مطلوبی ارائه داده است. ما در این مقاله با استفاده از الگوریتم EO به بهینه‌سازی نرخ تقسیم در الگوریتم LOLIMOT پرداختیم و نشان دادیم که نسخه جدید الگوریتم بدست آمده کارآمدتر و قدرتمندتر از الگوریتم اولیه می‌باشد و با استفاده از این نسخه جدید در پایان شبکه‌ای خواهیم داشت که با تعداد مدل کمتر به خطای مطلوب‌تری دست خواهد یافت.

پی‌نوشت:

- 1- Local Linear Model Tree
- 2- Local Linear Neuro Fuzzy
- 3- Extremal Optimization
- 4- Local Linear Model
- 5- Mean Square Erro

جدول (۲): نتایج به دست آمده در شناسایی سیستم Thermic-res-wall

روش استفاده شده جهت شناسایی سیستم	LOLIMOT	LOLIMOT توسعه یافته با EO
تعداد نرون	۱۹	۴
MSE	۰/۵۱۱۸	۰/۴۵۱۲

در جدول (۲) خلاصه نتایج شبیه‌سازی‌های صورت گرفته داده شده است.

۶- نتیجه‌گیری

روش یادگیری درخت مدل خطی محلی (LOLIMOT) یک روش مناسب و کارا برای شناسایی سیستم‌های غیرخطی می‌باشد. نرخ تقسیم در این الگوریتم همواره برابر ۰/۵ می‌باشد. از طرفی الگوریتم بهینه‌سازی حدی (EO) یک الگوریتم تکاملی جدید است که برای حل

مراجع

- [1] O.Nelles, "Nonlinear system identification with local linear neuro- fuzzy models", Ph.D. Thesis, TU Darmstadt, Automatisierungstechnik series., Shaker Verlag, Aachen, Germany, 1999.
- [2] O.Nelles, A.Fink, R.Iserman, "Local linear model trees (LOLIMOT) for nonlinear system identification of cooling blast", EUFIT, p.p.1187-1191, Aachen, Germany, Sep. 1996.
- [3] S.Boettcher, A.G.Oercus, "Extremal optimization: An evolutionary local- search algorithm", [http:// arxiv. Org/ abs/cs. NE/020.030](http://arxiv.org/abs/cs.NE/020.030).
- [4] P.Bak, C.Tang, K.W.Feld, "Self-organized criticality", Phys. Rev. A, Vol.38, No.1, 1988.
- [5] O.Nelles, "Nonlinear system identification", Springer, Meas. Scie. and Tec. Cre., Vol.13, No.4, 2001.
- [6] S.Boettcher, A.Percus, "Natare's way of optimizing", Artificial Intell., Vol.119, no.1, pp.275-286. May 2000.
- [7] Y.Z.Lu, M.R.Chen, Y.W.Chen, "Studies on extremal optimization and its applications in solving real world optimization problems", IEEE/FOCI, Honolulu, HI, pp.162-168, April 2007.
- [8] [http://homes. esat. kuleuven. be/-smc/daisy/](http://homes.esat.kuleuven.be/-smc/daisy/)

رزومه

خلیل شریفی متولد ۱۳۶۲ دارای مدرک کارشناسی از دانشگاه دولتی کرمان در رشته برق- الکترونیک می‌باشد. ایشان در مقطع کارشناسی ارشد رشته برق- کنترل دانشگاه آزاد اسلامی نجف‌آباد در سال ۱۳۸۶ پذیرفته شد. زمینه تحقیق پایان‌نامه کارشناسی ارشد ایشان در زمینه شبکه‌های عصبی- فازی در رابطه با توسعه و ارتقای الگوریتم درخت مدل خطی محلی (LOLIMOT) می‌باشد.

محمدرضا احمدزاده مدارک کارشناسی و کارشناسی ارشد خود را در رشته مهندسی الکترونیک به ترتیب در سال ۱۳۶۸ و ۱۳۷۱ از دانشگاه فردوسی مشهد و دانشگاه تربیت مدرس دریافت نمود. ایشان مدرک دوره دکتری را در زمینه پردازش سیگنال و کاربردهای هوش مصنوعی از دانشگاه UNIS در انگلستان دریافت نمود. از سال ۱۳۷۲ عضو هیئت علمی دانشگاه شیراز و از سال ۱۳۸۳ عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی اصفهان می‌باشد. زمینه‌های تحقیقاتی وی شامل پردازش تصویر، شبکه‌های عصبی مصنوعی و بازشناسی الگو می‌باشد.